

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

12 грудня 2025 року

м. Київ

ОКРЕМА ДУМКА

Члена Етичної ради Павола Жілінчика щодо рішення № 57 від 12 грудня 2025 року про відповідність кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Круподері Дмитра Олександровича критерію професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя

Рішенням Етичної ради № 57 від 12 грудня 2025 року кандидата Круподерю Д.О. визнано таким, що відповідає критерію професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Я не можу погодитися з думкою більшості, тому, користуючись правом, наданим пунктом 2.3.6. Регламенту Етичної ради, затвердженого рішеннями Етичної ради № 1 від 1 грудня 2021 року (зі змінами), вважаю за необхідне викласти окрему думку.

Відповідно до пункту 1.3.4.1 Методології, кандидат вважається таким, що не відповідає критеріям незалежності, чесності та доброчесності, зокрема, якщо існують обґрунтовані сумніви щодо дотримання правил академічної доброчесності.

На мій погляд, кандидат Круподеря Д.О. не спростував таких сумнівів щодо двох окремих питань.

По-перше, кандидат під своїм іменем опублікував тези доповіді на тему *«Втручання у здійснення правосуддя: аналіз практики Вищої ради правосуддя»*. Ці тези повністю відтворюють зміст аналітичного дослідження, підготовленого Фондацією DEJURE під назвою *«Що є і що не є втручанням у здійснення правосуддя? Огляд правових позицій Вищої ради правосуддя за результатами аналізу її рішень у 2016–2017 роках»*, опублікованого 01.03.2018 року. Авторами цього дослідження є Андрій Химчук та Микола Колотило.

Хоча кандидат включив посилання на дослідження Фондації DEJURE наприкінці опублікованих тез, на мою думку, це не знімає питання щодо доброчесності. Подання дослівного відтворення роботи інших авторів під своїм іменем, без чіткого зазначення на початку, що текст повністю відтворений з цього джерела, створює оманливе враження щодо авторства. Належне академічне посилання вимагало б чіткого і недвозначного визнання оригінального авторства або чіткого позначення тексту як відтворення або узагальнення з роботи інших авторів. За відсутності будь-якого оригінального аналізу або коментарів з боку кандидата, сумніви щодо дотримання стандартів академічної доброчесності залишаються неспростованими.

По-друге, також не було достатньо спростовано сумніви щодо авторства статті кандидата *«Право судді на приватність: європейська практика»*, опублікованої у № 26 журналу *«Наукові записки Львівського університету бізнесу і права»*. Текст статті майже повністю збігається з російськомовною статтею *«Защита права на уважение частной жизни судей: позиции Европейского суда по правам человека»* опублікованою в 2-му томі № 3 журналу *«Правосудие/Justice»* за авторства Фоміної Л.Ю.

Згідно з даними веб-архіву, які є у відкритому доступі, стаття Фоміної Л.Ю. була доступна для загального перегляду вже в лютому 2021 року, тоді як стаття кандидата з'явилася в мережі Інтернет пізніше, у квітні 2021 року. У своїх письмових поясненнях кандидат стверджував, що він є справжнім автором і що його робота була незаконно використана Фоміною Л.Ю. На підтвердження своєї позиції кандидат надав лист від університету. Однак не було надано жодних документальних доказів, що підтверджують дату подання статті кандидата до редакції українського журналу, попри те, що така інформація зазвичай є доступною. Тому, на мій погляд, надані кандидатом пояснення не є достатніми для спростування наявних сумнівів щодо авторства.

З цих причин я вважаю, що кандидат не спростував обґрунтовані сумніви щодо дотримання вимог академічної доброчесності, що, відповідно до Методології, має враховуватися при оцінюванні його відповідності критеріям доброчесності та професійної етики.

Павол Жілінчик

(підпис)